

Sygn. akt II Cz 285/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2013 roku w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda H. J.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 18 lutego 2013 roku, sygn. akt I C 1198/12

o oddaleniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia

w sprawie przeciwko D. K.

o zapłatę 43.000 zł

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia jego roszczenia wobec pozwanego D. K. o zapłatę poprzez ustanowienie, na stanowiącej własność pozwanego nieruchomości zabudowanej, położonej w Ponikwie, dla której Sąd Rejonowy w Kłodzku prowadzi księgę wieczystą Kw nr (...), hipoteki przymusowej do kwoty 43.000 zł z odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że powód nie uprawdopodobnił istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a wynika to z faktu, że poza oświadczeniem we wniosku, nie wskazał żadnego innego źródła, z którego miałyby wynikać, że pozwany nie posiada żadnego innego majątku, poza opisaną wyżej nieruchomością.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, wnosząc o jego zmianę i udzielenie żądanego zabezpieczenia, powód zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że nie uprawdopodobnił on istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia pomimo, że nawet z odpisu księgi wieczystej prowadzonej dla nieruchomości należącej do pozwanego wynika, że nieruchomość ta jest obciążona hipotekami i zajęciami egzekucyjnymi wierzycieli.

W uzasadnieniu podniósł, że oprócz przedmiotowej nieruchomości pozwany nie ma żadnego majątku, przy czym wiedzę o tym posiada on z racji wieloletniej znajomości z pozwanym, a nadto świadczą o tym także obciążenia i wpisy w księdze wieczystej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia, aby mógł wywołać pożądany przez wnioskodawcę skutek, zawierać musi obowiązkowo określone w art. 730¹ § 1 k.p.c. elementy, tj. uprawdopodobnienie, że przysługuje mu względem obowiązanego określone roszczenie (wykazanie, że roszczenie jest wiarygodne) oraz uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu (ściślej: w uzyskaniu) zabezpieczenia (czyli okoliczności, z których powinno wynikać, że bez udzielenia zabezpieczenia uprawniony może zostać pozbawiony zaspokojenia lub w inny sposób pozbawiony ochrony prawnej), przy czym obie wskazane podstawy zabezpieczenia, zwane także warunkami zabezpieczenia, wystąpić musiałyby kumulatywnie (łącznie). Brak zatem którejkolwiek z nich zawsze powoduje niekorzystny skutek w postaci oddalenia żądania w przedmiocie zabezpieczenia.

Uznać należy, że w rozpoznawanej sprawie powód wykazał zaistnienie pierwszej z w/w przesłanek, tj. uprawdopodobnił, że przysługuje mu względem pozwanego roszczenie o zapłatę.

W ocenie sądu odwoławczego podzielić jednak należy stanowisko Sądu I instancji, który prawidłowo uznał, że powód nie uprawdopodobnił swojego interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Słuszny był argument Sądu Rejonowego, że poza swoim oświadczeniem, powód nie powoływał się na żaden inny dowód, z którego miałyby wynikać, że pozwany nie posiada innego majątku poza nieruchomością, na której powód chciałby ustanowienia hipoteki na jego rzecz. Faktu tego z całą pewnością – wbrew twierdzeniom skarżącego – nie dowodzą wpisy w księdze wieczystej świadczące o istnieniu innych wierzycieli pozwanego. Niezależnie jednak od powyższego wskazać również trzeba, że próżno doszukać się w treści uzasadnienia wniosku, jak też nawet w samym zażaleniu na powyższe postanowienie, jakiejkolwiek argumentacji, która przemawiałaby za uznaniem, że brak zabezpieczenia rzeczywiście uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie wyroku lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił, aby pozwany nosił się z zamiarem takiego rozporządzenia w/w nieruchomością, które w przyszłości uniemożliwiłoby lub utrudniło zaspokojenie się powoda w przypadku ewentualnego korzystnego dla niego rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu. Za uwzględnieniem wniosku nie przemawia natomiast sama subiektywna jedynie obawa, że w przypadku zbycia przez pozwanego tejże nieruchomości (co jest zresztą okolicznością wysoce hipotetyczną) istnieje niebezpieczeństwo, że powód nie będzie mógł zaspokoić swojego roszczenia. Skarżący nie przywoływał ani we wniosku, ani nawet w zażaleniu, żadnych tego typu okoliczności, które wskazywałyby na to, że pozwany – przed czy też nawet już po uzyskaniu wiadomości o jego żądaniu wyartykułowanym choćby w uprzednio przez niego wszczętej sprawie o sygn. akt I C 281/12 o wykonanie zobowiązania – podejmuje jakiejkolwiek czynności mające na celu utrudnienie mu zaspokojenia w przyszłości, w tym np. rzeczywiście stara się wyzbyć majątku. Skoro zaś okoliczności takie nie zaistniały, to nie ma aktualnie faktycznej obawy o to, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. O tym, iż takie utrudnienia rzeczywiście mogą nastąpić w żaden sposób nie świadczy również powołana przez powoda okoliczność, że pozwany jest zobowiązany do świadczeń także na rzecz innych wierzycieli, o czym przekonywać mogą stosowne wpisy w księdze wieczystej prowadzonej dla stanowiącej jego własność nieruchomości, czy też, że nieruchomość ta może zostać w przyszłości zajęta przez organ egzekucyjny na rzecz egzekucji innych zobowiązań pozwanego, jeszcze przed zakończeniem niniejszego procesu, co uniemożliwi mu zaspokojenie roszczenia powoda. Na marginesie jedynie stwierdzić trzeba, że nawet gdyby podzielić takie stanowisko w tym względzie to i tak nie byłoby to wystarczające do uznania zasadności wniosku o udzielenie zabezpieczenia, albowiem z samego faktu, że na pozwanym spoczywają (bądź spoczywać będą w przyszłości) zobowiązania względem innych aniżeli powód wierzycieli, nie sposób jeszcze wywodzić, że będzie on podejmował działania mające na celu udaremnienie zaspokojenia powoda. Z tej właśnie przyczyny zgłoszony przez niego wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie zasługiwał na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, stosownie do treści art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia, uznając zażalenie za nieuzasadnione.